

Sveriges Andliga Vänster

- **Ta makten över ditt eget liv**
- **Ta makten över din egen tid**
- **För ett mångdimensionellt samhälle**
- **För ett logistiskt mer utvecklat samhälle**

Fyra punkter som sammanfattar SAV:s politiska vision. De två första kraven gäller individen/medborgaren/människan. De två andra kraven gäller samhället eller den organiserade formen av vår sociala gemenskap.

Att formulera de två första kraven i makt-termer markerar inte en okunnighet om maktens parallella förhållande till ansvaret, utan där det finns ansvar, där finns det makt. Makt handlar därför inte om enbart något man förmellt tillerkänns som en rättighet som formuleras i lag eller konstitution, utan makt över ditt eget liv innebär främst ett medvetet ansvarstagande i vardagens sociala verklighet. Om varje människa agerar som en fri individ men samtidigt är en medveten och ansvarsfull samhällsmedborgare, handlar vi utifrån tanken på att hela samhället bärs upp genom var och av oss.

Hela samhället hänger på dig!

Men glöm inte att du också är en individ, en människa, med ett eget universum, och att du även måste få makt över din egen tid. Du kan inte bara trampa i andras och i samhällets takt. Det gäller inte bara att hänga med i tiden, utan även att ta kontroll över din egen tid. Alla kan inte leva i samma tid, enligt samma tempo, utan du har din egen takt, din egen puls, din egen inre tid.

För att framgångsrikt kunna ta ansvar för sig själv och andra individer i ett samhälle, måste du bredda ditt perspektiv ända ut i en mer existensiell eller universiell bemärkelse. Balansen mellan att du tar det övergripande samhällsansvaret genom ditt medvetna sociala beteende, och samtidigt fyller ditt liv med eget skapat livsutvecklande livsinnehåll, förutsätter att du kan leva i ditt privata rum inom det offentliga rummet, utan kollisioner med andras privata rum, men även att du kan leva i din privata tid inom den offentliga tiden, den gemensamma klockan, utan kollisioner med andras privata tid.

Du måste ha rätten att även som samhällsmedlem upptäcka ditt eget universum och skapa dig ditt eget livsinnehåll, genom att frigöra dig från den gemensamma klockans totala kontroll. Ta kontroll över din egen tid.

Universum hänger på dig!

Ett mångdimensionellt samhälle

Samhället är inte enbart en politisk institution, utan även en levande social formation, en osynligt omslutande gemenskap för alla. SAV anser att själva idén med samhället är just att det är för alla, men kompletterar med det faktum att vi som individer inte är likriktade eller endimensionella.

Alla är unika och kan därför inte dra åt samma håll. Men alla har vi behov av ett samordnat beteende, så att vi kan förutsäga och planera våra egna vidare aktiviteter i det sociala rummet. Vi har behov av ett organiserat samhälle, vi har behov av vissa normer och gemensamma överenskommelser, men kräver också ett individuellt och personligt bemötande från det organiserande samhället eller myndigheterna.

Samhällets vara eller icke-vara kan inte vara en fråga för diskussion, utan måste tas som ett oavvisligt faktum om människan som levande varelse. Redan de gamla grekerna och framförallt Aristoteles hävdade att människan var en social varelse. Gränsen mellan den nära och intima sociala kontakten och till tanken på ett samhälle, kan förefalla något abstrakt och beror just på detta. Samhället är som tanke ett abstrakt fenomen, därför att i samhället ingår vi i en gemenskap med människor som vi kanske aldrig träffar. Men vi säger ändå att vi lever i samma samhälle, och sedan får vi problem med hur vi ska definiera dessa gränser. Vilket vi kan lämna dörhän, men stanna vid det faktum att samhället är en sorts gemenskap som kan upplevas som en osynligt omslutande och påverkande dynamik men ändå så pass verklig att den ger oss vissa känslor. Hur vi därför känner oss kan inte vara något rent privat, om människan är en social varelse, utan i det vi känner finns det alltid något som är gemensamt i oss alla. I ett samhälle känner vi likadant på ett visst sätt. Vi delar sorg och vi delar glädje, genom det som händer i samhället och kanske ut över hela världen. Vi mår inte bättre än det samhälle vi lever i.

Men samhället får inte vara en majoritetsidé

Samhället som politisk institution innebär inte att demokratin enbart är att betrakta som ett rösträttssystem, utan demokratin har även en bredare betydelse, som en vardagens motståndare till auktoritära förhållanden och beslut, där demokratin ständigt måste vinnas på nytt. Demokratin är också delaktighet, där alla måste kämpa för att den demokratiska samhälleliga utvecklingen drivs framåt. Men detta har den politiska demokratin aldrig förmått förverkliga, utan avståndet mellan beslutsfattare och väljare ökar, vi har fått ett samhälle med vinnare och förlorare, en opportunistisk politik för majoriteten, med mer resurser till de redan resursstarka, där talet om alla människors lika värde blir till ren verklighetsflykt.

Den politiska demokratin har inte utvecklat medborgarrätten, utan medverkar i själva verket till samma sorts passivitet, som när konsumtionsvaruindustrins säljbudskap avtrubbar vår initiativkraft och förmåga att vara delaktig och utveckla den sociala gemenskap vi lever i, genom att ständigt försöka göra oss uppmärksamma på produkter vi borde köpa. Den politiska retoriken förväntar sig inget extra av sina medborgare, förväntar sig inget individuellt initiativtagande, utan vill sköta samhällsbygget själv, medan vi som medborgare bara ska sitta lugnt i båten och vara nöjda. De – politikerna – vill bara ha ett godkännande, där vi med röstsedeln säger ”ni duger”, men sedan inget mer.

Vi måste få mogna som medborgare och utveckla vår sociala gemenskap genom en vidgad medborgarrätt, där vi skapar framtida samarbets- och umgängesformer som garanterar fortväxten av en samhällsgemenskap som förblir vital och dynamisk. Samhället måste stimulera människan och den individuella upptäcker- och skapandeviljan, så att människan fritt kan utveckla sin personlighet inom en tillåtande dynamisk social gemenskap. Det gör hela samhället till en vinnare, men är möjligt först om människan får makt över sitt eget liv och sin egen tid.

Fram för olikheter, fram för skapande personligheter. Vi kan inte ha en politik för bara majoritetsgruppens intressen och behov. Endast det samhälle som kan tillåta alla och envar att växa och utvecklas blir livskraftigt på lång sikt.

Leve Sveriges Andliga Vänster!

* * *

Samhället ska, förutom att vara en levande gemenskap för alla, uppfattas också som något praktiskt, där en tjänst levereras till en viss plats vid en viss tidpunkt, och där politikern står mitt i samhället och mer fungerar som ett tidningsbud än en kontorsbyråkrat. Den logistiska visionen tar fasta på, att ett samhälle måste fungera som ett effektivt transportsystem för offentliga tjänster. Frågan gäller t ex inte om sjukvården ska drivas i privat eller offentlig regi, därför att det passar den ena eller den andra ideologiska övertygelsen, utan i hur väl dessa tjänster kan levereras.

Det politiska samhällsförbättringsuppdraget är ett tidlöst uppdrag, även om mandatet endast gives temporärt. De politiska värdena, demokrati och rättvisa, har ju heller inga fastslagna slutdatum utan står i relation till andra värden som jämlikhet eller frihet, och har att evigt brottas mot den motspänstiga verkligheten. Men kräver detta en så skarp blick och ett så klart perspektiv, att man måste använda ett rent vetenskapligt tillvägagångssätt? Måste politikern ställa sig utanför det samhälle den avser att förbättra, och som en vetenskapsman analysera problemet empiriskt med statistiska data rörande samhällsförhållanden och opinionsströmmar?

Det politiska demokratiska systemet borde inte få "kliva ut" från det samhälle det avser att förbättra. Överblicksbehovet och den vetenskapliga handläggningen gör oss alla till teoretiska snuttifikationer utan verklig betydelse. Medborgarna förvandlas från levande människor till statistiska företeelser och stoppas ner i kategorier som ökar eller minskar över tiden, eller hamnar i en utvecklingskurva för något typfall som kan verka oroande. Samhället möter oss därför inte som verkliga individer, utan den politiska utbudskatalogen innehåller krav som är riktade mot vissa statistiskt mätbara grupper.

Det går inte att kliva över det verkliga samhället, för att kunna agera effektivare och mer verkningsfullt, utan politikern måste stå mitt i samhället bland medborgare och väljare. Den skall stå mellan den teoretiska översynen och det praktiska perspektivet, den skall agera mer temporärt och projektmässigt, med tydligare tidsramar och klarare visioner.

Här är det medborgarperspektivet och inte samhällsnyttan som skall gälla. Den logistiska visionen byggs upp ifrån att det finns olika individer som vill olika saker vid olika tidpunkter, och att samhället därför har att anpassa sig och skapa organiserade former för dessa. Idag hamnar många i långa köer för olika samhällstjänster, så att det till uppstår ”proppar” i systemet, eftersom det inte kan hantera den allt mer individuellt efterfrågade samhällsservicen. Den logistiska principen kan inte länge utgå från att människor vill samma saker vid samma tidpunkt.

Det nuvarande samhället styrs därför enligt fel principer där rättvisa, jämlikhet och broderskap reduceras till likriktning, istället för att sprida dessa universiella värden ut och utöver det nuvarande samhällets ramar. Låt samhället expandera utöver sina egna förutsättningar, så att rättvisa, jämlikhet och broderskap inte bara blir en siffra, en mätbar procentsiffra över hur framgångsrik detta samhällets strävan varit, utan istället en mycket lång, komplex och mångbottnad berättelse om en strävan som strävade utöver sig själv, och där människan förverkligade större frihet och större ansvar som enskild och i grupp, och där samhället blev ett dynamiskt avstamp för vidare universiella utflykter.

Kör hårt och ta det lugnt!

Besök oss: www.sav.info.se

Diskutera oss: www.savforum.webb.se

Maila oss: s_a_v@telia.com